

Commentary of Nachmanides to Exodus 6:2

The wise Rabbi Avraham (Ibn Ezra) explained that...the matter of the verse is to state that God appeared to the Patriarchs by this name (El Shaddai), for it suggests His subduing of the celestial order. Though He effected great miracles on their behalf, they were not accomplished through the suspension of the natural order. Thus, in famine they were preserved from death, and in combat from the sword. The Patriarchs were blessed with wealth, honor and all variety of goodness, after the manner of all of the Torah's promises of blessings or curses.

After all, goodness does not befall a person as reward for mitzva performance, nor does evil strike down the transgressor, except through the agency of a miracle. A man left to his own devices and to the effects of the constellations is neither benefited nor harmed by his deeds. Rather, the reward and punishment in this life associated with the keeping or breaking of the Torah is completely miraculous but nevertheless concealed. The onlooker sees only the functioning of the natural order but these things truly are a man's reward or punishment.

God therefore indicates to Moshe that "I appeared to the Patriarchs with My strong hand by which I overpower the stars and assist My chosen ones (El Shaddai), but I did not make myself known to them by the name YHWH by which all existence was brought into being. I did not create new realities for them by upsetting the laws of nature. Therefore, tell the people of Israel that I am God (YHWH), and indicate to them this great name a further time, for by it I will perform wonders for them so that they may know that I am God who does all."

פירוש הרמב"ן לשמות ו:ב...והחכם רבי אברהם פירש כי בי"ת באל שדי מושכת, ושיעורו וארא אל אברהם וגו' באל שדי ובשמי י"י לא נודעתי להם. וענין הכתוב: כי נראה לאבות בשם הזה שהוא מנצח מערכות שמים, ולעשות עמם נסים גדולים, שלא נתבטל מהם מנהג העולם, ברעב פדה אותם ממות ובמלחמה מידי חרב, ולתת להם עושר וכבוד וכל טובה, והם ככל היעודים שבתורה בברכות ובקללות, כי לא תבא על אדם טובה בשכר מצוה או רעה בעונש עבירה רק במעשה הנס, ואם יונח האדם לטבעו או למזלו, לא יוסיפו בו מעשיו דבר ולא יגרעו ממנו. אבל שכר כל התורה וענשה בעולם הזה, הכל נסים והם נסתרים, יחשב בהם לרואים שהוא מנהגו של עולם, והם באדם עונש ושכר באמת. ומפני זה תאריך התורה ביעודים שבעולם הזה, ולא תבאר יעודי הנפש בעולם הנשמות, כי אלה מופתים שכנגד התולדה, וקיום הנפש ודבקה באלהים הוא דבר ראוי בתולדתה שהיא תשוב אל האלהים אשר נתנה. ועוד אפרש זה (רמב"ן ויקרא כ"ו:י"א (אם גומר י"י עלי).

והנה אמר האלהים למשה: נראיתי לאבות בכח ידי אשר אני שודד בו המזלות ועוזר לבחירי, אבל בשמי של יו"ד ה"א אשר בו נהיה כל הווה, לא נודעתי להם לברוא להם חדשות בשנוי התולדות. ולכן אמור לבני ישראל: אני ה', ותודיע להם פעם אחרת השם הגדול, כי בו אני עושה עמהם להפליא, וידעו כי אני י"י עושה כל...